
De Gooise heemtuin in Blaricum is nog relatief nieuw, maar behalve mensen en insecten, hebben ook vele vogelsoorten inmiddels de weg naar deze tuin weten te vinden.

Ed Sival

Ook vele vogels weten de Gooise heemtuin te vinden

Echte spoorzoekers hebben de nieuwe heemtuin in Blaricum al gevonden. Ze kozen een zijpad van de Woensbergweg, passeerden de bijenschans Steegland en het houten hek van de Algemene begraafplaats. Het linker houten hek verderop draagt het bordje: Stichting Wilde Planten Blaricum. Vóór dit hek leidt een bospaadje naar de bezoekersingang van de Gooise heemtuin.

In 1995 werd met de aanleg van deze tuin begonnen. Elk jaar is er meer te zien. Je vindt er verschillende Gooise landschappen op kleine schaal. Vrijwilligers proberen de tuin zo natuurgetrouw mogelijk in te richten. Daarbij worden de richtlijnen van Dr. G. Londo gevolgd. Aan één kant van de tuin is de invloed van de mens nog groot. Hier vind je akkers en een betrekkelijk voedselrijke berm. Op de voedselarme gronden krijgt de natuur veel meer kans om zich in haar eigen tempo te ontwikkelen.

Winterkonink

Het zandblauwtje bijvoorbeeld, breidt zich hier snel uit. Naarmate de soortenrijkdom aan wilde planten toeneemt worden de erbij horende insecten aangetrokken. Ook veel vogelsoorten hebben de tuin al ontdekt. Voor enkele soorten is de tuin al geschikt om er te broeden, zoals het winterkoninkje. Wie in

april de tuin naderde en voor het houten hek bleef staan, zag hoe twee witte kwikstaarten ijverig in de weer waren aan de oever van de libellenplas. Kwam je in de tuin dan ging er een kwikstaart op de reusachtige zwerfsteen zitten om je in de gaten te houden.

Een wijfeseend hield zich verborgen tussen de oeverplanten van de plas. Maar ook deze eend bleef niet op haar schuilplaats en waggelde weg in de richting van de houtsingel. Als je wat geplons hoort zijn dat waarschijnlijk groene kikkers die haastig de diepte opzoeken. Niet voor niets zo'n voorzorg: maandag 26 april j.l., bij zonnig weer, vlogen vier ooievaars op ongeveer 10 meter boven de boomtoppen over de heemtuin. Twee maakten een korte cirkelvucht boven de tuin, ontdekten de waarnemer, waarna deze prachtige zwartwitte vogels doorvlogen in de richting van de Eempolders.

Op ongeveer één meter diepte van de libellenplas wortelt een waterlelie. De bladeren die aan de oppervlakte komen zijn eerst roodbruin, later worden ze groen en zal ook de vanouds bekende witte waterlelie uit haar knop komen. Een blauwe platbuiklibel suist pijlsnel met ruime bochten boven het water. Wie geduld heeft zal veel meer ontdekken.

Het hoge geboomte weerspiegelt in de stille plas. Op een meter of vijf hoogte is in de bosrand aan de stam van een zomereik door de Vogelwerkgroep een nestkast opgehangen. Er is wat aan de hand met die kast! Een echtpaar holenduif dat de kast al minstens een maand betrokken heeft is niet thuis. Zijn ze aan het foerageren op de akkers van de Blaricummer Eng? Verderop, op een zware zijtak van een toekomstige woudreus, zie ik ze zitten. Vreemd zo vlak bij de nog niet bewoonde torenvalkenkast. Gaan ze dáárnaar verhuizen?

Een eekhoortje kruipt met zijwaarts gestrekte pootjes met korte rukjes tegen de eikenstam met de duivenkast omhoog. Dan zie ik het: inbrekers in de duivenkast! Niet één, maar zelfs twee pluimstaarten floepen de kast in en uit. Ik blijf rustig staan, de eekhoorns verdwijnen ten slotte in het bos. Toch een goed woordje voor die eekhoorns. Nét als de vlaamse gaai verstopt het eekhoortje eikels in de grond, die ze nogal eens vergeten. De vergeten eikels kiemen en krijgen de kans uit te groeien tot grote bomen en kunnen uiteindelijk nieuw bos vormen. Dus leefruimte voor heel veel vogels en andere dieren! Tot ziens in de Gooise heemtuin. Wel op de paden blijven a.u.b.